

4441 19. Febr. 1897: 1. Beh. af Lovf. om Tilsyn med Udørfelen af fersk Rød. 4442

delbart derefter kunne indføres her til Landet og gaa ind i den fri Omfætning. Dette vil egentlig ogsaa være mod de Bestemmelser, som Regeringen allerede har truffet, idet man gaar ud fra, at det er Dyr, der have været i Udlandet og nu atter føres tilbage fra Udlandet til Danmark. Jeg ved ikke, hvorledes Regeringen vil stille sig over for dette Spørgsmaal. Den Maade, jeg mente, Sagen kunde ordnes paa, var, at Dyrene, naar de have reageret i Hvidding og ere komne til Danmarks Grænse, skulde underkastes et Sundhedseftersyn, og naar det ved dette viste sig, at enkelte Dyr — det vil kun blive ganske faa — ikke være tjenlige til Fedning, enten de nu havde paadraget sig Sygdommen i Karantænen eller paa Rejsen, hvad der jo ofte hændes, skulde de nedslages og Staten yde Erstatning. Det vil kun dreje sig om meget smaa Beløb. De øvrige kunne saa stemples ved Hornene og gaa ud til fri Omfætning, men med den udtrykkelige Bestemmelse, at de kun maa anvendes til Fedning, og baade Sælgeren og Køberen, som anvende dem til andet, maa give en Bøde. Det var mine Udtalelser over for dette Spørgsmaal. Jeg er ikke enig med det ærede Medlem for Viborg Amts 3dje Valgkreds i, at det er af liden Betydning at faa maqert Kvæg ført til Hvidding, og heller ikke i, at det er de tykke Marstegne, der ville komme til at savne vort Kvæg. Min Mening om vor Kreaturhandel med Tyskland vil jeg dog ikke udtale her i en offentlig Forsamling, men jeg ser noget anderledes paa dette Spørgsmaal. Det er ikke sikkert, at vi, naar vi unddrage Hvidding vore Dyr af den Grund, som her angives, ville handle klogt deri. Muligvis kan den højtærede Minister finde andre Veje, det vil jeg saa afvente, og mulig kan jeg ogsaa overbevises om, at man helt kan unddrage Hvidding Karantæne maqert Kvæg. Bliver jeg belært derom, skal jeg ogsaa være villig til at tiltræde denne Tanke. Den højtærede Minister har jo sagt, at han vil tage de Ting, jeg har omtalt, under Overvejelse, og det paastøner jeg. Det ærede Medlem for Viborg Amts 3dje Valgkreds havde opfattet det saaledes, at Sagen skulde henvises til Finansudvalget. Meningen er dog at lade det gaa videre uden Udvalg, for at det kan blive hurtigt vedtaget. De andre Spørgs-

maal vil Finansudvalget tage op til Behandling, og jeg vil sige det ærede Udvalg, at jeg vel har al mulig Tillid til det, men skulde det dog trække for længe ud, skal jeg, saa længe jeg har Plads i denne Sal, vide at kræve Resultater af de Herrer.

Bluhme: Lagtet jeg kunde ønske at komme nærmere ind paa de Betragtninger, der ere fremsatte af det ærede Medlem for Viborg Amts 3dje Valgkreds (Sloth) og Hjørring Amts 5te Valgkreds (Bertelsen), skal jeg efter de Udtalelser, der ere fremkomne fra den højtærede Minister, ikke gøre det. Der er dog en Ting, som jeg skal tillade mig at gøre opmærksom paa. Naar det ærede Medlem for Viborg Amts 3dje Valgkreds mente, at Eksporten af Rød ikke havde nogen Fremtid for sig, i alt Fald ikke, før vi bleve tvungne til at basere vor Eksport derpaa, tror jeg, han ser fejl paa Sagen. Det er selvfølgelig det fordelagtigste, saa længe vi uden større Hindringer kunde blive i den gamle Gænge. Man maa haabe, at vi kunne holde det vedlige, og naturligvis benytte vi det, saa længe vi have det. Det forekommer mig dog at være at tage Tingene for let, dersom vi ikke forud træffe de fornødne Foranstaltninger, saa at vi, hvis der en skønne Dag lukkes, staa uden at være forberedte. Jeg tror godt, at Opdrætningen og Fedningen af Kvæg i Længden kan baseres paa Eksport af Rød i Stedet for af levende Kvæg. I alle Tilfælde vil Klimaet ikke lægge os Hindringer i Vejen i alle Efteraars- og Vintermaanederne. Jeg skal henstille til den ærede Minister, om det ikke var rimeligt — jeg har allerede i sin Tid fremsat den samme Tanke over for afdøde Minister Singslev — at Staten søgte ved Hjælp af sine Konsulenter — vi have jo nok af dem rundt omkring i Verden, bl. a. ogsaa i England — at faa Forbindelse med et større Firma i England, særlig i London, hvis Forretning det er at forsyne en Del af Befolkningen med Rød, og tilbyde det saadanne Vilkaar med Hensyn til Slagtingen her paa Stedet og Eksporten af Rødet, at det kunde betale sig for et saadant Firma at oprette en Forretning i Esbjerg, hvor det købte sine Kreaturer, slagtede dem og eksporterede dem for egen Regning. Det forekommer mig, at Staten, indtil Firmaet